

Text k úvaze

A. Petrov 9. 6. 2019

Gautama Buddha učil: „Zdrojem a prvopříčinou všeho neštěstí lidstva je omezenost a nevědomost. Nevědomost je největší zlo, neboť je příčinou veškerého lidského utrpení a nutí nás cenit si toho, že člověk není hoden být ceněný, a nutí nás trpět tam, kde nemá být utrpení, a pohrdat tím, že ve skutečnosti je nejhodnotnějším poznání tajemství lidské existence a osudu.“

Věda, která činí stabilními, tj. zafixovanými jakékoli zákony, ve skutečnosti neaktivizuje, ale zadržuje vývoj dalších prvků kolektivní reality. Grigorij Grabovoj vyjádřil velmi přesně fundamentální smysl vývoje člověka ze Stvořitelova hlediska. Smysl tkví ve „vzniku všeobecné resonance pro sebepochopení, sebezbožštění a sebezlidštění“.

V tomto světonázoru je duch pravdou obnovování reality, kterou obnovujeme vědomím z vlastního ducha, to znamená z *Kosmizmu*. Proto Grigorij Grabovoj tvrdí: „Musíme vidět, jak se život vyvíjí, abychom žili věčně. Jedinečné a společné se musí sjednotit s cílem všeobecné spásy. Všechno duchovní je všesvětový projev všech entit tvůrčího vývoje.“